

ЗА ПРАВИЛЬНУ КЛАСОВУ ЛІНІЮ В МАСОВИХ РОБІТНИЧИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ

(Заява заряду відділу ТУРФДім у Вінніпегу про виключення В. Чайковського.)

На місячних зборах, 11-го червня, членство відділу Т-ва Укр. Роб.-Фарм. Дім у Вінніпегу виключило Василя Чайковського зі своїх рядів. Виключено В. Чайковського за його ворожу робітничому рухові роботу, яка виявилася: 1) в еднанні з трейд-юніонною реакцією з сініарською Інтересім-налі юнії і 2) в піддержуванні соціал-фашиста Мандрики.

Еднання з трейд-юніонною реакцією.

Сініарська компанія, як і всі капіталістичні компанії, намагається звайти тягар теперішньої економічної кризи на плечі робітників. Трейд-юніонні бюрократи з Інтернаціональної юнії активно допомагають сініарській компанії в цьому наступові на життєвий рівень робітників. Дня 8-го лютого сініарська компанія спільно з трейд-юніонними бюрократами скликала у Вінніпегу мітинг робітників і предложила скорочення днів праці для робітників, а разом з тим і скорочення платні.

Не маючи бойової організації, робітники були нездатні повести боротьбу проти компанії і погодилися на її рішення. На цьому мітингу був теж Василь Чайковський. Замість виступити до боротьби проти предложения компанії і розкрити продажну роботу трейд-юніонних бюрократів, В. Чайковський зняв ще гірше становище від компанії. Він взявся обороняти 27 точку юніонного статуту, за якою компанія мала не скорочувати днів праці робітникам, але прогнати з роботи молодих по роках праці в неї робітників.

Таке становище В. Чайковського, тодішнього члена ТУРФДім, викликало обурення в рядках сініарських робітників. Бо хоч і їхнє становище було капітулянтське, то все ж таки воно включало долю дбання робітників одних про других, термім всі по рівному і всі працюємо, а становище Чайковського засуджувало багатьох робітників на втрату праці, а з тим і средств до життя. Багато сініарських робітників, замість вивувати В. Чайковського за його поступок, взяли винувати організацію ТУРФДім.

Довідавшись з преси про становище Чайковського на юніонному мітингу, заряд відділу ТУРФДім у Вінніпегу покликав його на своє засідання, а разом з ним покликав інших членів наших організацій, які працюють разом з Чайковським, щоби всебічно перевірили справу. На засіданні прийшов тільки Чайковський і один член наших організацій.

Заряд, розглянувши справу, висявив В. Чайковському шкідливість його становища й закликав його признатися до вини та засудити свій поступ перед робітниками. В. Чайковський не тільки відмовився зробити це, але ще й розгорнув в шани між реакційно настроєними робітниками цькування на цього робітника, що був покликаний разом з ним до заряду.

Піддержування соціал-фашиста Мандрики.

Місяць після того В. Чайковський зробив поступок, який ще ясніше виявив його еднання з ворогами революційного робітничого руху. А саме 15 березня він пішов до народного дому на доклад соціал-фашиста Мандрики й там замість допомогти класово свідомим робітникам розкрити зрадницьку роботу цього соціал-фашиста й контрреволюційну суть його докладу, Чайковський плескав йому, а теж ще й дав грошеву жертву на піддержку мандриківщини.

Слід сказати, що Мандрику у своїх доповідях після докладу відкрито накидав на Радянський Союз і на наші організації.

Присутній на докладі Мандрики тов. Пі-кей написав про це еднання В. Чайковського з соціал-фашистами до “Укр. Роб. Вістей”. В. Чайковський дав на цей допис свою відповідь в “УРВ”. В ній він замість засудити свій проти-робітничий вчинок, заявив, що він “не думає оправдуватися”, бо він не живе “під обухом абсолютизму”.

Заряд відділу ТУРФДім покликаний після того В. Чайковського на своє засідання, широко висявив йому проти-робітничий характер його поступку на докладі Мандрики, ще раз підняв справу його еднання з трейд-юніонною реакцією і рішучо зажадав від него ясного становища.

В. Чайковський пообіцяв дати про свою ворожу робітничому рухові роботу як в трейд-юнії, так і на докладі Мандрики відповідні заяви. Та заяви відісно першої справи він не дрислав, а в заяві про свій поступок на докладі Мандрики, поряд з викривчанням, він виступив в обороні фінансового піддержування мандриківщини, пишучи: “Я цей даток підчас колекти дав, а впрочім мої особиста думка, що еднанням більше здобудемо членів в ряди наших організацій, чим воруваннями”.

Прочитавши цю заяву, заряд відділу ТУРФДім виніс рішення запропонувати членським збором виключити В. Чайковського з організації.

На місячних зборах, дня 23 травня розгорнено над цією справою широку дискусію. Члени засудили вчинок В. Чайковського й він під впливом цієї дискусії заявив, що признається до вини і що засудити по свою ворожу робітничому рухові роботу в заявах, які рішено теж помістити в “Укр. Роб. Вістях”. Але в своїй заяві, яку він прислав на саіду-ючі місячні збори відділу, він не признався до вини і не засудив своєю еднання з ворогами робітничого руху, а виступив в обороні своїх поступків.

Прочитавши цю заяву, членство відділу ТУРФДім у Вінніпегу виключило В. Чайковського зі своїх рядів.

Слід сказати, що В. Чайковський вже давно почав відходити від революційного робітничого руху. Цей свій відхід він почав опортуністичним розкладом “лівацтвом” в комуністичній партії, а далі вступом з її рядів. Потім він активно піддержував у вінніпегських відділах ТУРФДім і РЗТ виявленого нині соціал-фашистського агента А. Кучера, що був у наших організаціях, якого наші організації викинули зі своїх рядів за розкладову роботу в користь ворогів робітничого руху. В тому часі в обороні В. Чайковського й Кучера виступала мандриківська рептилька “Права й Воля”, а В. Чайковський не відмежувався від цієї оборони. Далі В. Чайковський взявся до пекарського бізнесу й виступав проти організуван-

ня робітників в ряди юнії у тому підприємстві, якого він є співласником. Вслід за цим пішло його еднання з трейд-юніонною реакцією, а все це В. Чайковський завершив відкритим еднанням з соціал-фашистами, мандриківцями. Контр-революційні рептильки “Український Голос” і “Канадійський Фармер” пізнали у В. Чайковському свою людину й виступили в його обороні, а він виявив свою згоду на це в той спосіб, що ні словом не відмежувався від них.

Такий то був шлях, яким В. Чайковський дійшов до теперішнього свого ворожого революційному робітничому рухові становища.

За заряд відділу ТУРФДім у Вінніпегу: Д. Хоміцький, Я. Тимошек, голова, секр.

В НАНАДІ НАВІТЬ СЕМИРІЧНИХ ДІТЕЙ ВИЗИСКУЮТЬ В ПРАЦІ

Замість відпочити вчас вакацій, діти мусять йти до праці, щоби не згинуть з голоду.

Гемилтон, Онт.

В Гемилтоні є понад 150 тисяч населення, є пару соток фабрик, є теж чимало безробітних. Іх видно скрізь поїд брамами фабрик і заводів, видно на вулицях міста. Робіт не має ніяких. Тут то там набірають до роботи фермери, й то беруть найбільше дітей. Я теж не працюю і рішився одного дня піти на те місце, де приїжджають фермери. На Кейворт евно йі Мейн стріт прийшов я і чекаю на фермерів. В 6.30 годінні рано я вже був там. На місці я побачив багато дітей і старших робітників і робітниць. Між ними було чимало дітей 7-літніх.

Усі вони виглядають фермерів, що мали прийти з трюком по робітників. Деякі робітники виглядають байсеками на проти фермерів, інші йдуть пихотю, щоби забезпечити собі місце на трюку. Аж надїхав один фермер. До його трюка кинулись робітники, кинулась дівтора. Ніхто з їх не питає, до якої роботи бере їх фермер, ніхто не питає за заробітну плату. Вже повний трюк, а фермер

ще чекає, не їде. Підійшов я до його й питаю, до якої роботи він бере й по кілька платити на годину. Він мепі й відповів, що бере до зібрання агід й платити по 10 центів від бескетів. Наїбрати ж за цілий день можна побільше 10 бескетів, зацо дістанеться плати одного долара.

Поїхав той фермер, за якусь хвилину надїхав інший. На трюк його вже повисакували старші робітники й чекають. Фермер аля і став насиди згапати тих робітників, мовляв, що йому не треба великих робітників, а малих. Робітники не хочуть алавити з трюка, аганя їх фермер дає. Лише двоє робітників оставив у себе на трюку.

Так воно в тутешній країні, Канаді. Магазини наповнені усяким добром, едевейторі повні збіжжя, цшециню висипають в море, а сотки тисячі безробітних моряться голодом, ніщо не мають їсти, ні в що вбратисі. Семірічних дітей заставляють працювати вже амазку, визнають їхню силу, хоч рослі робітники не мають роботи. Г.к.

МІСЬКА РАДА В САСКАТУНІ ГОТУЄ МАСОВУ ДЕПОРТАЦІЮ БЕЗРОБІТНИХ

Саскатун, Саск.

Тисячі робітників в Саскатуні немає жадного занятія і ходять вулицями міста, ідукаючи за роботою, якої немає. Хоч і є кілька приватних малих будок на помешкання, то це не має жадного значіння на те масове безробіття.

От, наприклад, при будові Сіенарського готелю і будинку для норсів при Ст. Павл госпітальі робіт усього кілька десятків робітників.

Після масових демонстрацій “батьки” міста мусели дати реліф для жонатих (був екасований), за який мусять робити два дні в тижді по 8 год. денно.

Для самітних відкрили суніклен на екесібейн Гривид. Але тим “благам” панських попихачів, які сидять в ситі гол, безробітні “чужинці” довго не користувались.

Бо останніми часами тим, що прийшли жонаті до Канади в 1927 р., абсолютно відмовлено реліф.

Голод цим людям з дітьми жахливо докучає і грозить страшна смерть не одному з них, якщо вони надалше остануться без всякої допомоги.

Відмовлено їм допомоги тому, бо вони є “публічним тягарем” і їх мають депортувати з тими дітьми, що в Канаді вже народжені.

Хто не хоче брати депортаційної карточки, за якою має ало-лоситися до міського лікаря на оглядний до депортації, той мусить підписати свою згоду на те, що відкасується назавжди від всякої допомоги, яку діставав, та що місто вже не матиме “трьоби” з ним.

Друга категорія “чужинців” жонатих безробітних є та, які в Канаді живуть п'ять років, мусять мати горожанські папери. Хто не постарается про них, негайно буде позбавлений тако-го реліфу. Про це панів не обходить, де візьме безробітний п'ять доларів виробити ці папери “фри контри”.

Щодо нежонатих безробітних — “чужинців”, які не є в п'ять років в Канаді, а діставали “брэд енд сун” від міста, відмовлено їм цієї їди. Тих безробітних є коло 182, які не дістають нічого і не мають ні разу що їсти, ходять по кілька днів не ївши. Вони есюрнізі з голоду і не есхажі вже на людей, лиш на їх подоби. Стан тих людей дійшов до того, що голод нищить їх фізично цілковито.

“Переступцям” по криміналах дають їсти і нічліг, навіть за те, щоб на думку панів і їхніх законів, вони не могли поєгати рукою по “чужу” річ, що є святою приватною власністю. Але безробітні не є алочинці, лиш домагаються хліба або праці, то за те бють їх по головах клобами. Вони тепер в далекому гіршому положенні, як ті, що сидять по тюрмах.

Ситуація є великої ваги і треба підприняти кроки до негайної акції протесту і демонстрацій до ситі гол проти бру-тального поступку “батьків” міста, проти масової депортації.

Такої акції не підпринято і занехано справу, бо до цієї справи віднеслись байдуже заряд відділу Товариства Безробітних і відділ емпартії, що є не-про-стиме.

Бо навіть члени партії, які

мають “джаб”, говорять, що це справа самих безробітних. Таке викривчання себе від справи є проти програми партії і нехтування справі, яка є парів-лі важною, як для безробітних так і для тих, що ще роблять до якогось часу, є недопустиме.

Класова боротьба не ведеться для якихсь “частин” робітничої класи, але для класи пролетаріату взагалі. Кожний промах зроблений в боротьбі класовій ворог використовує і вчиться на наших похибках, як має вести боротьбу проти нас. Знає про наш урівень знання, як ми орієнтуємося при наглих подіях в буденному житті, що змінюється кожної хвилини. До певної міри необхідно пристосовуватися до обставин і ходу дій.

Слід зазначити, що справа саскатунських безробітних, які призначені до депортації, не є справою локальною. Це справа цілої робітничої класи Канади і цілого світу.

Коли робітництво відповідно не буде реагувати на цю справу, яка винула в Саскатуні, то певним може бути, що тих кільканайцять десект буржуазія депортує зі Саскатуну, а після цього візьметься взагалі до депортації безробітних з Канади до Польщі і других країн чорного фашизму Європи.

Проти сваовлі панів і їх прихвистнів з петлюривського “національного комітету” з трюх, ілі німіраки попередно їздили по Європі і агітували, щоби селяни їхали на золоті зарібкі в Канаду, тепер допомагають депортувати назад мабуть тому, юби мали знов поле до вербування емігрантів), робітництво мусять категорично поставити рішучий опір і пнати внаступ на ту сволоту під проводом Компартії Канади.

Робітники мусять і повинні відгукнутися на поклик Товариства Безробітних і повести боротьбу під проводом компартії і змусити “батьків” міста відкликати депортацію і щоби робітники діставали не воду зі солейними армі, але тикет на їду в ресторанах або приватних хатах.

Голодний.

ПРАЦЮЄМО ВАЖКО НА ГЕНКУ

Сонінгдейл, Саск.

25 робітників працює тут на невеличкому генку. Між ними 15 українських, а 10 ангаійських робітників. Босом є англійський один і він поводитьсь з робітниками не але. Робота наша дуже небезпечна, працюємо 13 фівів глибоко в ровах, де кожночасо загрожую зваленням землі.

Зате маємо погонича, що гонить робітниками до загину. Самий той погонич є українець, колісь працював тут за форманом, зараз він працює за 30 центів як звичайний робітник, має лишє пильнувати ренту робітників і гонити їх в праці.

Він і поганяє нами. В роботі не дає покурити, прогонить зарад до кари, це й говорить, що таких робітників є досить по фрейтах, які не хочуть робити, а чекають лишє, щоби місто їх годувало. Він домагається від робітників, щоби поїли його. Спочатку це робили робітники деякі, та, побачивши, що самим не оставиться нічого зі збройкою, перестали давати випітку.

Вечерами приходить той наганяч до кари й тільки його бесіди, що зається на Радянський Союз, у лії лаяції підтримують його деякі петлюривські патріоти, інші есдухають брехвіні гончого й мовчать.

Робітник.

ПРИСИЛАЙТЕ СТАРУ АДРЕСУ.

Коли переїздите з одної місцевості до другої або переедете з одного помешкання до другого, то не забудьте повідомити заряд нашу адміністрацію, аби змінила Вашу адресу. При цім не вистарить подати тільки нову, але кочче потрібно подати і стару Вашу адресу.

ДЕНЬ 1 ЛИПНЯ ВИКОРИСТАЛИ НА ПОЛІТВЯЗНИВ ЩО ТОМЛЯТЬСЯ ПО ТЮРМАХ НАНАДИ

Колмен, Ата.

За ініціативою суб-дистріктового комітету КРОЛІ устроено пікнік на 1 липня, в яким взяли участь майнері з Крове Нест Пес. Пікніковий комітет був вибраний тут від юнії МВЮК з місцевостей Колмен, Бедью, Блейрмор і Корбін. На спільному засіданні пікнікового комітету вироблено програм праці на тому пікніку.

Минувшими роками буржуазні патріотичні організації використовували день 1 липня для своїх цілей, устроювали різні підприємства, на яких набидали свої кишеньі грішми, тяжко запрацюваними робітниками. Цього року вони устроили двоє своїх підприємств, одне в Блейрмор, а одне у Феррі, Б. К. в тій цілі, щоби пошкодити нам. На Блейрмор дрібна буржуазія старалась намовити владителів трюків, що мали угоду везти робітників на пікнік, щоби вони відмовились везти. Однак, це їм нічого не по-могло, робітники з Блейрмору, взяли масово прибули на пікнік, алякі інші трюки. Те саме відноситься і до Феррі, де еспроваджено 12 аероплянів для працьотки. Зараз робітники не мають зацо купити їсти, а не їхати на аеропляні. В Колмен теж одна напів буржуазна організація устроила свій пікнік поруч пікніку КРОЛІ. Однак, наш пікніковий комітет посу-нух їх оподалі, забравши від них місце спортового грід.

Місце нашої пікніку було найліудше в околиці Крове Нест озера. В означений час майнері і їхні родини почали їздити трюками і автами з Блейр-

мор. Бедью, Корбін і Колмен. Пікнікова площа заповнилась учасниками. Спортову гру, як себид байс бал відбуло власними силами тому, що ріжкі спортивні організації, які є під впливом босів, відказались грати байс бал для нас. Змагання гри були між відділом ЛКМ з Колмен і Блейрмор, який нещодавно зорганізований. Колмен група ЛКМ побідила блейрморську групу.

На пікніку промовляв тов. Гілмор, організатор ЛКМ. Він говорив про роботу КРОЛІ і її найближні завдання в майбутньому. Його промову нагороджено гучними оплесками. З цього пікніку учасники внесли досить гарні вражіння. Це є перша наша спроба устроєння такого пікніку на 1 липня, який вже нам дав гарні наслідки.

Перше всего відтїгнув робітників від буржуазних підприємств, що підриває значні приходи, які буржуазні організації роки вже збирають.

Друге, матеріальна допомога. Всякий дохід, що приноситься а такого робітничого підприємства, їде на поміч політичним в'язням, які томляться в буржуазних тюрмах, за їхню активну участь в класовій боротьбі. Трете, це є засіб завоювання робітників до робітничих лав. В майбутньому нам треба більше використовувати такі буржуазні свята, які силою накиснені нам.

Використовувати їх різними підприємствами, щоби такі підприємства приносили користь робітничій класі, а не нашим ворогам. А. Галюк.

НА ПЕРЕДОДНІ КОНФЕРЕНЦІЇ ТОДОВИРНАЗУ

В порядку передконференційної дискусії.

Віннігер, Ман.

Перед нами перша конференція ТОДОВИРНАЗУ, на ній їдуться представники відділів і гуртків цього товариства, щоби спільними силами накреслити напрямку в дальній будівничій праці ТОДОВИРНАЗУ.

ТОДОВИРНАЗУ, як і інші масові робітничо-фермерські організації, побудоване на базі широкого пролетарської демократії, що є необхідною в організуванні широких шарів робітничої класи.

Повстало це товариство на базі широкої етихії стрілецтва та воєнків УГА, що в минулому році виявили чималу активність в еспітованні визвольних бойнв Західній Україні в 1918 й 1919 роках. ТОДОВИРНАЗУ перебрало й деякі властивості від акції стрілецтва.

Вважаюсь подекуди, що ТОДОВИРНАЗУ є організація стрілецка, й до неї повинні належати лишє самі стрільці та воєнків УГА. Так само були йі толкування, що в проводі цього товариства повинні бути бувші УСС та воєнків УГА. Оце й від-городжува ТОДОВИРНАЗУ спочатку й зараз по деяких місцевостях від широких шарів робітництва та незалежного фермерства.

Інші знов уявляли собі, що це товариство є лишє допомоговою організацією Західної України й на тому край. Не доцїнювали бойовості цього товариства в загальній класовій боротьбі канадського пролетаріату, звужували діяння ТОДОВИРНАЗУ.

Зараз ТОДОВИРНАЗУ має за собою кілька місяців праці й варто приглянутисі його діяльності. На есході Канади поміж пролетаріатом пролетаріатом ТОДОВИРНАЗУ вже завоювало собі впливи, там поорганізовано десятки відділів цього товариства, придбано до його лав тисячі нових робітників і робітниць, в більшості самого пролетарського молодіаку.

Немає тільки розгону того в організуванні ТОДОВИРНАЗУ на західній Канаді. Акція зібрки в тиждень по-

літвеза за фондами винала на есході Канади теж досить добре. Зі відомельєм видно наявно, що в акції допомоги політвезам на Західній Україні радо допомагали робітники інших національностей, як ангаійські, фінляндські, угорські, й інші. Але ї треба ствердити, що кампанія в тижді політвеза охопила лишє ті місцевості, де вже були поорганізовані відділи чи гурти ТОДОВИРНАЗУ. З решта місцевостей не відгукнулись відділи ТУРФДім і РЗТ, мовчачи, наче набрали води в рота, відгородили себе від цієї справи китаїським муром. За те робітники в Кокрейт, Онт., де немає ніякого відділу масових організацій повели в себе ударним силами кампанію в тижді політвеза.

Перша конференція, ТОДОВИРНАЗУ буде важливим дивігуном в дальній праці цієї масової організації. Від її поставляти лишє самі стрільці та воєнків УГА. Так само були йі толкування, що в проводі цього товариства повинні бути бувші УСС та воєнків УГА. Оце й від-городжува ТОДОВИРНАЗУ спочатку й зараз по деяких місцевостях від широких шарів робітництва та незалежного фермерства.

Інші знов уявляли собі, що це товариство є лишє допомоговою організацією Західної України й на тому край. Не доцїнювали бойовості цього товариства в загальній класовій боротьбі канадського пролетаріату, звужували діяння ТОДОВИРНАЗУ.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ЖУРНАЛ “ЗАХІДНА УКРАЇНА”

Адміністрація місячного журналу “Західна Україна”, що виходить в Харкові, просить нас надрукувати таку заяву:

“Всі передплатники з Канади і Злучених Держав, яким скінчилась передплата 1-го січня 1931, одержують ще лишє січневе число. Хто не відновив передплати, тому припиняється дальшу висилку. З січня 1931 журнал реорганізовано на краще, значно збільшено, а передплата залинилась та сама: на рік \$4.00, на півроку \$2.00. Адреса:

ZACHIDNA UKRAINA
Poczt. Skrynka 270
Kharkiv—U.S.S.R.—Ukraine.

КЛИЧЕМО ЧЛЕНСТВО ТОДОВИРНАЗУ У ВІННІПЕГУ
— прийти —
ЦІЄТ ПЯТИЦІ, 10 ЛИПНЯ, В 8 ГОД. ВЕЧ. ДО УРД
— на —
ДИСКУСИЙНІ ЗБОРИ КОНФЕРЕНЦІЇ ТОДОВИРНАЗУ
На цих дискусійних зборах вплинемо дальшу працю товариства та виберемо делегатів на ЦЕРШУ КОНФЕРЕНЦІЮ ТОДОВИРНАЗУ. Приходьте усі, починаємо збори з ударом 8 годінні.
КерРата ТОДОВИРНАЗУ.